

Žaloba podaná dne 17. února 2005 Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska proti Radě Evropské unie

(Věc C-77/05)

(2005/C 82/50)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 17. února 2005 žaloba podaná proti Radě Evropské unie Spojeným královstvím Velké Británie a Severního Irska zastoupeným Elizabeth O'Neill, zmocněnkyní, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobce navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. zrušil nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 ze dne 26. října 2004 o zřízení Evropské agentury pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie⁽¹⁾;
2. na základě článku 233 ES stanovil, že po zrušení nařízení o Evropské pohraniční agentuře a do přijetí nové právní úpravy dané otázky zůstávají ustanovení nařízení o agentuře v platnosti, kromě ustanovení, která mají za následek vyloučení Spojeného království z účasti na uplatňování nařízení o Evropské pohraniční agentuře;
3. uložil Radě náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Spojenému království bylo odepřeno právo účastnit se přijímání nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 ze dne 26. října 2004 o zřízení Evropské agentury pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie (nařízení o Evropské pohraniční agentuře), přestože své přání účastnit se oznámila podle čl. 5 odst. 1 Protokolu o začlenění schengenského *acquis* do rámce Evropské unie (Schengenský protokol) a čl. 3 odst. 1 Protokolu o postavení Spojeného království a Irska. O zrušení nařízení o Evropské pohraniční agentuře usiluje na základě toho, že vyloučení Spojeného království z přijetí uvedeného nařízení má za následek porušení zásadních procesních požadavků nebo porušení Smlouvy ve smyslu čl. 230 odst. 2 ES.

Hlavním argumentem Spojeného království je skutečnost, že při jeho vyloučení z přijímání nařízení o pohraniční agentuře Rada jednala na základě nesprávného výkladu vztahu mezi článkem 5 a článkem 4 Schengenského protokolu. Podrobněji tvrdí následující:

- a) Výklad Rady, podle kterého se právo na účast udělené článkem 5 Schengenského protokolu vztahuje pouze na

opatření založená na ustanoveních Schengenského *acquis*, jichž se Spojené království účastní podle rozhodnutí Rady přijatého na základě článku 4, odporuje struktuře a dikci uvedených článků, samotné povaze článku 5 a prohlášení o článku 5 připojenému k závěrečnému aktu Amsterodamské smlouvy.

- b) Výklad Schengenského protokolu Radou není požadován pro skutečný účinek pravidla „bez újmy“ v článku 7 Protokolu o postavení Spojeného království a Irska. Takový výklad není požadován ani pro zachování celistvosti schengenského *acquis*. Ve skutečnosti, pokud jde o zajištění *acquis*, nepříznivý dopad na Spojené království by byl velmi nepřiměřený.

- c) S ohledem na široký a volný pojem opatření založených na Schengenském *acquis*, které Rada v praxi používá, by mechanismus článku 5 Schengenského protokolu podle výkladu Rady mohl způsobit porušení zásady právní jistoty a základních zásad upravujících užší spolupráci.

Podpůrně Spojené království tvrdí, že pokud by byl správný výklad Rady týkající se vztahu článku 4 a článku 5 Schengenského protokolu, mělo by to za následek užší pohled na zprávu o opatření založeném na schengenském *acquis* ve smyslu článku 5, coby opatření nevyhnutelně spojeném s *acquis*; nařízení o pohraniční agentuře takovým opatřením není.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 349, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Amtsgericht Freiburg ze dne 14. ledna 2005 ve věci Bernd Voigt proti Regierungspräsidium Karlsruhe-Bretten

(Věc C-83/05)

(2005/C 82/51)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Amtsgericht Freiburg ze dne 14. ledna 2005 ve věci Bernd Voigt proti Regierungspräsidium Karlsruhe-Bretten, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 18. ledna 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.